

СПРАВА «ГАРМАШ ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF GARMASH v. UKRAINE)

(Заява №74163/13)

Стислий виклад рішення від 8 листопада 2018 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за статтями 3 та 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на неналежні умови тримання його під вартою та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

З огляду на всі наявні в Європейському суду матеріали та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що у цій справі умови тримання заявника під вартою були неналежними та що у нього не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами. Європейський суд констатував порушення статей 3 та 13 Конвенції.

Заявник також висував інші скарги, які порушували питання за Конвенцією, з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду. Розглянувши всі наявні у нього матеріали, Європейський суд дійшов висновку, що вони також свідчать про порушення положень Конвенції.

Європейський суд також розглянув скарги заявника за статтями 3 та 13 Конвенції щодо умов тримання його під вартою в Маріупольському слідчому ізоляторі (СІЗО) з 17 квітня 2012 року по 25 вересня 2012 року, а також у Донецькому слідчому ізоляторі (СІЗО), проте не виявив жодних ознак порушень Конвенції та відхилив їх як неприйнятні.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятними скарги щодо неналежних умов тримання заявника під вартою з 13 грудня 2012 року, відсутності ефективного засобу юридичного захисту в національному законодавстві та іншу скаргу відповідно до усталеної практики Суду, як зазначено у таблиці в додатку, а решту скарг у заяві № 74163/13 неприйнятними;

2. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення статей 3 та 13 Конвенції у зв'язку з неналежними умовами тримання під вартою;

3. *Постановляє*, що було порушення Конвенції стосовно інших скарг заявника, порушених в рамках визначеної практики Суду (див. таблицю у додатку);

4. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену у таблиці в додатку; ця сума має бути конвертована в національну валюту держава-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»